

Sygn. akt IV U 558/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2019r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasieński
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 kwietnia 2019r. w S.

odwołania S. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 14 czerwca 2018 r. Nr (...)

w sprawie S. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala S. P. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na okres od dnia 01 lutego 2018r. do dnia 31 września 2019r.

Sygn. akt IV U 558/18

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 14.06.2018r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu S. P. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W uzasadnieniu decyzji ZUS podniósł, że Lekarz Orzecznik ZUS stwierdził, że ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy, jednak w okresie 10 lat przed złożeniem wniosku o rentę, jak i przed powstaniem niezdolności do pracy nie wykazał 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

Od decyzji tej odwołanie wniósł ubezpieczony S. P. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty. W uzasadnieniu decyzji podniósł, iż schorzenia, na które cierpi nie pozwalają mu na wykonywanie pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Uzasadniając swoje stanowisko podniósł te same argumenty co w uzasadnieniu decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje.

Ubezpieczony S. P. urodzony (...) w dniu 26.02.2018r. wystąpił z wnioskiem o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres dołączając zaświadczenie o stanie zdrowia. Po przeprowadzeniu badania lekarskiego Lekarz Orzecznik ZUS stwierdził, że ubezpieczony jest nadal całkowicie niezdolny do pracy do 31 września 2019r. Ubezpieczony w okresie od dnia 4 grudnia 2016r. do dnia 31 grudnia 2017r. pobierał rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy ustaloną wyrokiem Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 15 grudnia 2017r. w sprawie IVU 340/17. Wyrok ten nie był zaskarżony przez żadną ze stron.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Odwołanie jest uzasadnione.

Bezspornym jest w sprawie, że ubezpieczony S. P. jest całkowicie niezdolny do pracy, a niezdolność ta trwa w sposób ciągły od daty określonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 15.12.2017r. sygn. akt IVU 340/17. Ustalenie uprawnień do renty S. P. następuje zatem w oparciu o art. 61 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. Nr 162, poz.1118 ze zm.). Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy (art. 61 u.e.r.f.u.s.), co oznacza reaktywację poprzednich uprawnień rentowych, bez potrzeby sprawdzenia przesłanki legitymowania się 5 letnim stażem okresów składkowych i nieskładkowych w ostatnim dziesięcioleciu przed ponownym stwierdzeniem niezdolności ubezpieczonego do pracy (uzasadnienie wyroku SN z dnia 22.02.2017r. III UK 82/16, wyroki SA w Białymstoku w sprawach: IIIAUa 225/18, IIIAUa 731/17, IIIAUa 686/17, wyrok SA w Poznaniu w sprawie IIIAUa 1066/16). Podobne stanowisko znajdziemy w komentarzach do ustawy. Wykładnię tę Sąd Okręgowy podzielił w całej rozciągłości. W tej sytuacji zarzut organu rentowego, że w dziesięcioleciu przed powstaniem niezdolności do pracy ubezpieczony nie wykazał 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych nie jest zasadny. W obecnym postępowaniu nie ma możliwości korygowania ewentualnego błędnego wyliczenia okresów składkowych i nieskładkowych dokonanego przez Sąd orzekający w sprawie IVU 340/17.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art.477¹⁴par.2 kpc orzekł jak w wyroku.